

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Única

Queden derogades l'Orde de 6 de juny de 2000 i l'Orde de 4 de maig de 2001, de desenvolupament del Reglament Orgànic.

DISPOSICIÓ FINAL

Única

La present orde entrarà en vigor el dia de la seua publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

València, 10 de juny de 2002

El conseller d'Innovació i Competitivitat,
FERNANDO V. CASTELLÓ BORONAT

3. ALTRES ADMINISTRACIONS

Acadèmia Valenciana de la Llengua

RESOLUCIÓ 12/2002, de 31 de maig, de la Presidència de la AVL, per la qual es publica l'acord de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, adoptat en la reunió plenària de 20 de maig del 2002, en què es refon i es complementa l'acord de 25 de març del 2002 pel qual s'aprova el referent normatiu del valencià, i s'emete dictamen sobre la consulta formulada pel conseller de Cultura i Educació per a l'aplicació de la Resolució 10/2002, de 4 d'abril, de la Presidència de la AVL. [2002/A6019]

Segons estableix l'article 26 de la Llei 7/1998, de 16 de setembre, de la Generalitat Valenciana, de Creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, ordene la publicació de l'acord següent:

Acord de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, adoptat en la reunió plenària de 20 de maig del 2002, en què es refon i es complementa l'acord de 25 de març del 2002 pel qual s'aprova el referent normatiu del valencià, i s'emete dictamen sobre la consulta formulada pel conseller de Cultura i Educació per a l'aplicació de la Resolució 10/2002, de 4 d'abril, de la Presidència de la AVL.

L'Acadèmia Valenciana de la Llengua, en la reunió plenària de 25 de març del 2002, va aprovar el referent normatiu oficial del valencià que s'ha d'usar mentre elabora la Gramàtica i el Diccionari en els quals treballa actualment (Resolució 10/2002, de 4 d'abril del 2002, de la Presidència de la AVL, per la qual es publica l'acord de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua adoptat en la reunió del 25 de març del 2002, pel qual s'aprova el referent normatiu oficial del valencià. DOGV núm. 4.229, de 16 d'abril del 2002).

El 23 d'abril d'enguany, el conseller de Cultura i Educació de la Generalitat Valenciana sol·licità de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, tenint en compte el que estableix l'article 8 de la Llei 7/1998, de 16 de setembre, de Creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, un dictamen lingüístic en què es demanava ampliar l'exemplificació adduïda en l'acord de la AVL de 25 de març sobre el referent normatiu del valencià. La demanda indica que «per a poder determinar el model de referència en l'ús del valencià per les institucions públiques», «convé ampliar els exemples de les solucions proposades» en l'acord del 25 de març i tramet una proposta que recull exemples sobre grafies, sobre característiques morfològiques i sintàctiques i sobre el ric repertori lèxic i fraseològic valencià.

Atés el caràcter de consulta, el Ple estima convenient assenyalar un conjunt de criteris lingüístics que la AVL té en compte per a emetre el dictamen, i que caldria tindre presents per a interpretar-lo i difondre'l adientment:

DISPOSICIÓN DEROGATORIA

Única

Quedan derogadas la Orden de 6 de junio de 2000 y la Orden de 4 de mayo de 2001, de desarrollo del Reglamento Orgánico.

DISPOSICIÓN FINAL

Única

La presente orden entrará en vigor el día de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Valencia, 10 de junio de 2002

El conseller de Innovación y Competitividad,
FERNANDO V. CASTELLÓ BORONAT

3. OTRAS ADMINISTRACIONES

Acadèmia Valenciana de la Llengua

RESOLUCIÓN 12/2002, de 31 de mayo, de la Presidencia de la AVL, por la cual se publica el acuerdo de la Academia Valenciana de la Lengua, adoptado en la reunión plenaria de 20 de mayo de 2002, en el que se refunde y se complementa el acuerdo de 25 de marzo de 2002 por el que se aprueba el referente normativo del valenciano y se emite dictamen sobre la consulta formulada por el conseller de Cultura y Educación para la aplicación de la Resolución 10/2002, de 4 de abril, de la Presidencia de la AVL. [2002/A6019]

Según establece el artículo 26 de la Ley 7/1998, de 16 de septiembre, de Creación de la Academia Valenciana de la Lengua, ordeno la publicación del acuerdo siguiente:

Acuerdo de la Academia Valenciana de la Lengua, adoptado en la reunión plenaria de 20 de mayo de 2002, en el que se refunde y se complementa el acuerdo de 25 de marzo de 2002 por el que se aprueba el referente normativo del valenciano, y se emite dictamen sobre la consulta formulada por el conseller de Cultura y Educación para la aplicación de la Resolución 10/2002, de 4 de abril, de la Presidencia de la AVL.

La Academia Valenciana de la Lengua, en la reunión plenaria de 25 de marzo de 2002, aprobó el referente normativo oficial del valenciano que se ha de usar mientras elabora la Gramática y el Diccionario en los que trabaja actualmente (Resolución 10/2002, de 4 de abril de 2002, de la Presidencia de la AVL, por la que se publica el acuerdo de la Academia Valenciana de la Lengua adoptado en la reunión del 25 de marzo de 2002, por el que se aprueba el referente normativo oficial del valenciano. DOGV núm. 4.229, de 16 de abril de 2002).

El 23 de abril de este año, el conseller de Cultura y Educación de la Generalitat Valenciana solicitó de la Academia Valenciana de la Lengua, teniendo en cuenta lo que establece el artículo 8 de la Ley 7/1998, de 16 de septiembre, de Creación de la Academia Valenciana de la Lengua, un dictamen lingüístico en el que se pedía ampliar la ejemplificación aducida en el acuerdo de la AVL de 25 de marzo sobre el referente normativo del valenciano. La demanda indica que «para poder determinar el modelo de referencia en el uso del valenciano para las instituciones públicas», «conviene ampliar los ejemplos de las soluciones propuestas» en el acuerdo del 25 de marzo y envía una propuesta que recoge ejemplos sobre grafías, sobre características morfológicas y sintácticas y sobre el rico repertorio léxico y fraseológico valenciano.

Dado el carácter de consulta, el Pleno estima conveniente señalar un conjunto de criterios lingüísticos que la AVL tiene en cuenta para emitir el dictamen, y que sería necesario tener presentes para interpretarlo y difundirlo adecuadamente:

La AVL, conscient que la llengua és un sistema dinàmic i un conjunt d'usos diversos que són creació i patrimoni col·lectiu, considera que la gramàtica, el lèxic i la fraseologia es configuren amb la riquesa de varietats geogràfiques, socials, estilístiques i històriques, segons criteris d'ús individual o institucional, col·loquial o formal, oral o escrit, i d'acord amb les tradicions d'estil i les convencions col·lectivament assumides. Les decisions de la AVL tenen la responsabilitat de descriure fets i processos lingüístics i determinar solucions perdurables, generals, coherents i sistemàtiques; i per això, no pot prescriure amb criteris excloents de formes vives, de territoris, de col·lectius de parlants, de situacions generals de la llengua i de les situacions de comunicació.

Cada element de la llengua viu en un context que determina la seua forma, la seua funció i el seu significat. Un mot genuí en un context o territori precís pot tindre un equivalent igualment vàlid en un altre context o territori. Cap varietat d'ús no pot representar ni substituir en exclusiva el conjunt d'expressions de la llengua, i alhora cada element i cada varietat lingüística han de tendir a la convergència amb les altres formes per tal d'arribar a ser generals i útils en totes les situacions i processos de comunicació, especialment en les societats modernes i en un món multilingüe.

La AVL considera que, per a difondre i interpretar un dictamen com el present, cal tindre en compte les precisions següents:

El concepte de *normativa*, complementari del de *varietat*, no anul·la les distincions d'ús institucional i personal, d'ús col·loquial i estàndard de la llengua. Així, admetre un mot no vol dir que se'l considere l'únic vàlid per a qualsevol ús i situació comunicativa.

La noció de *genuí* (propí o particular), complementària de la de *general*, no ha de fer predominar els elements geogràfics per damunt dels socials, els estilístics, els històrics, els pragmàtics o els idiolectals. Així, admetre que una paraula o un fet gramatical és valencià genuí no vol dir que ho haja estat sempre, ni que ho siga de totes les comarques valencianes, ni que no ho siga en altres territoris del sistema lingüístic.

La noció de *paraula* o de *fet gramatical* no és separable del context ni de l'ús. Així, admetre una paraula o un fet gramatical no explica res sobre les seues accepcions, la seua vitalitat i les seues restriccions dins l'ús de la llengua.

4. La noció de *valencià* aplicada a les paraules o fets gramaticals no nega la diversitat social i territorial valenciana. La AVL no pot, amb les seues decisions, excloure usos de parts del territori valencià. Així, tota dualitat o multiplicitat de paraules i usos lingüístics no és normativa sinó gramàtica, i destinada a evolucionar o simplificar-se diacrònicament.

Sense perjudi de les precisions que vaja fent progressivament com a resultat del seu treball ordinari, el Ple considera suficient, ara com ara, el referent normatiu aprovat el 25 de març, i no estima necessari endinsar-se reiteradament en una anàlisi casuística, que, en qualsevol cas, serà realitzada en els moments processals que la institució estime oportuns. Actuar d'una altra manera podria implicar el risc de la pèrdua de la coherència necessària en els texts normatius que actualment elabora, amb el detall, la cura i la serenitat exigibles.

Ateses estes consideracions, el Ple de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, fent ús de la seua competència d'emetre informes o dictàmens sobre la normativa del valencià a requeriment de les institucions públiques de la Comunitat Valenciana (art. 7.c de la Llei 7/1998, de 16 de setembre, de Creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua), i d'allò que prescriuen els articles 3 i 7.a de l'esmentada Llei,

ACORDA:

I. Ratificar que, amb caràcter general, mentre no s'aproven la Gramàtica i el Diccionari o altres texts prescriptius de la institució, el referent normatiu oficial del valencià, a tots els efectes, és el conjunt de criteris ortogràfics, gramaticals i lèxics usats en els texts i

La AVL, consciente de que la lengua es un sistema dinámico y un conjunto de usos diversos que son creación y patrimonio colectivo, considera que la gramática, el léxico y la fraseología se configuran con la riqueza de variedades geográficas, sociales, estilísticas y históricas, según criterios de uso individual o institucional, coloquial o formal, oral o escrito, y de acuerdo con las tradiciones de estilo y las convenciones colectivamente asumidas. Las decisiones de la AVL tienen la responsabilidad de describir hechos y procesos lingüísticos y determinar soluciones perdurables, generales, coherentes y sistemáticas; y por eso, no puede prescribir con criterios excluyentes de formas vivas, de territorios, de colectivos de hablantes, de situaciones generales de la lengua y de las situaciones de comunicación.

Cada elemento de la lengua vive en un contexto que determina su forma, su función y su significado. Una palabra genuina en un contexto o territorio preciso puede tener un equivalente igualmente válido en otro contexto o territorio. Ninguna variedad de uso puede representar ni sustituir en exclusiva el conjunto de expresiones de la lengua, y al mismo tiempo cada elemento y cada variedad lingüística han de tender a la convergencia con las otras formas para llegar a ser generales y útiles en todas las situaciones y procesos de comunicación, especialmente en las sociedades modernas y en un mundo multilingüe.

La AVL considera que, para difundir e interpretar un dictamen como el presente, es necesario tener en cuenta las precisiones siguientes:

El concepto de *normativa*, complementario del de *variedad*, no anula las distinciones de uso institucional y personal, de uso coloquial y estándar de la lengua. Así, admitir una palabra no quiere decir que se la considere como la única válida para cualquier uso y situación comunicativa.

La noción de *genuino* (propio o particular), complementaria de la de *general*, no ha de hacer predominar los elementos geográficos por encima de los sociales, los estilísticos, los históricos, los pragmáticos o los idiolectales. Así, admitir que una palabra o un hecho gramatical es valenciano genuino no quiere decir que lo haya sido siempre, ni que lo sea de todas las comarcas valencianas, ni que no lo sea en otros territorios del sistema lingüístico.

La noción de *palabra* o de *hecho gramatical* no es separable del contexto ni del uso. Así, admitir una palabra o un hecho gramatical no explica nada sobre sus acepciones, su vitalidad y sus restricciones dentro del uso de la lengua.

4. La noción de *valenciano* aplicada a las palabras o hechos gramaticales no niega la diversidad social y territorial valenciana. La AVL no puede, con sus decisiones, excluir usos de partes del territorio valenciano. Así, toda dualidad o multiplicidad de palabras y usos lingüísticos no es normativa sino gramática, y destinada a evolucionar o simplificarse diacrónicamente.

Sin perjuicio de las precisiones que vaya haciendo progresivamente como resultado de su trabajo ordinario, el Pleno considera suficiente, hoy por hoy, el referente normativo aprobado el 25 de marzo, y no estima necesario adentrarse reiteradamente en un análisis casuístico, que, en cualquier caso, será realizado en los momentos procesales que la institución estime oportunos. Actuar de otra manera podría implicar el riesgo de la pérdida de la coherencia necesaria en los textos normativos que actualmente elabora, con el detalle, el cuidado y la serenidad exigibles.

Dadas estas consideraciones, el Pleno de la Academia Valenciana de la Lengua, haciendo uso de su competencia de emitir informes o dictámenes sobre la normativa del valenciano a requerimiento de las instituciones públicas de la Comunidad Valenciana (art. 7.c de la Ley 7/1998, de 16 de septiembre, de Creación de la Academia Valenciana de la Lengua), y de aquello que prescriben los artículos 3 y 7.a de la citada Ley,

ACUERDA:

I. Ratificar que, con carácter general, mientras no se aprueben la Gramática y el Diccionario u otros textos prescriptivos de la institución, el referente normativo oficial del valenciano, a todos los efectos, es el conjunto de criterios ortográficos, gramaticales y léxicos

documents oficials de la Conselleria de la Generalitat Valenciana responsable de l'aplicació i desplegament de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià des de l'aprovació d'esta llei (1983) fins a la data de 25 de març del 2002.

En este sentit, es declaren oficials els continguts del programa informàtic *SALT 2.0 Traductor i Corrector de Valencià*, de la Generalitat Valenciana, a excepció de tots els elements lingüístics marcats explícitament com a vulgarismes, estrangerismes i col·loquialismes, els quals seran en el futur objecte d'estudi.

II. Sense perjudi de l'anterior resolució i d'altres acords que la AVL pugua adoptar progressivament, en compliment de la consulta plantejada per la Conselleria i a fi de prioritzar i recuperar formes lingüístiques genuïnes, el Ple de la AVL reconeix com a oficials:

[ADVERTIMENT: 1) Quan al llarg de l'exposició es dona una solució doble, la forma que figura en primer lloc és, en general, la més estesa i habitual en l'idioma valencià. 2) Les formes precedides d'un asterisc no són recomanables en els registres formals.]

1. Les grafies de nombroses paraules avalades pels escriptors clàssics i pels lexicògrafs valencians més prestigiosos

1.1 Les variants amb *a*, com a preferibles a les variants amb *e* o *o*, documentades històricament en alguns casos (com ara *febre* o *néixer*), de les paraules:

baina
bambolla
febra
pantaix
sagí
sutja
arrancar
avançar
contraure
distraure
esgarrar
jaure
llançar
nadar
nàixer
pantaixar
retraure
traure
xarrar

1.2 Les variants amb *e*, com a preferibles a les variants amb *a*, *i* o *o*, de les paraules:

amerar
arredonir
arxipèleg
bàlsem
cànter
cementeri
clevill
cordell
depòsit
endenyar
esme
estómac
fenoll
flamerada
llarguerut
màsquera
nàufreg
redó
redolí
sénia
sépia

1.3 La grafia sense ròtica adventícia en les paraules:

alfàbega
cartó

cos usados en los textos y documentos oficiales de la Conselleria de la Generalitat Valenciana responsable de la aplicación y desarrollo de la Ley de Uso y Enseñanza del Valenciano desde la aprobación de esta ley (1983) hasta la fecha de 25 de marzo de 2002.

En este sentido, se declaran oficiales los contenidos del programa informático *SALT 2.0 Traductor y Corrector de Valenciano*, de la Generalitat Valenciana, a excepción de todos los elementos lingüísticos marcados explícitamente como vulgarismos, extranjerismos y coloquialismos, los cuales serán en el futuro objeto de estudio.

II. Sin perjuicio de la anterior resolución y de otros acuerdos que la AVL pueda adoptar progresivamente, en cumplimiento de la consulta planteada por la Conselleria y con el fin de priorizar y recuperar formas lingüísticas genuinas, el Pleno de la AVL reconoce como oficiales:

[ADVERTENCIA: 1) Cuando a lo largo de la exposición se da una solución doble, la forma que figura en primer lugar es, en general, la más extendida y habitual en el idioma valenciano. 2) Las formas precedidas de un asterisco no son recomendables en los registros formales.]

1. Las grafías de numerosas palabras avaladas por los escritores clásicos y por los lexicógrafos valencianos más prestigiosos

1.1 Las variantes en *a*, como preferibles a las variantes en *e* o *o*, documentadas históricamente en algunos casos (como por ejemplo *febre* o *néixer*), de las palabras:

baina
bambolla
febra
pantaix
sagí
sutja
arrancar
avançar
contraure
distraure
esgarrar
jaure
llançar
nadar
nàixer
pantaixar
retraure
traure
xarrar

1.2 Las variantes en *e*, como preferibles a las variantes en *a*, *i* o *o*, de las palabras:

amerar
arredonir
arxipèleg
bàlsem
cànter
cementeri
clevill
cordell
depòsit
endenyar
esme
estómac
fenoll
flamerada
llarguerut
màsquera
nàufreg
redó
redolí
sénia
sépia

1.3 La grafía sin rótica adventicia en las palabras:

alfàbega
cartó

desorde
murta
orde

però *orquestra* (amb *r* etimològica) i *tresor* (amb *r* patrimonial).

2. Les característiques morfològiques i sintàctiques valencianes

2.1 Els plurals en *-s* de les paraules acabades en *-sc*, *-st* i *-xt*, propis de la llengua clàssica i d'una part dels parlars actuals, al costat dels plurals en *-os*, vius en alguns dels nostres parlars i cada volta més estesos, com ara:

bosc / *bosc*
context / *context*
disc / *disc*
fosc / *fosc*
gust / *gust*
manifest / *manifest*
pretext / *pretext*
text / *text*
trist / *trist*

2.2 Els plurals en *-ns*, clàssics i conservats en la major part dels parlars valencians, al costat dels plurals en *-s*, alguns dels quals són ja més generals:

hòmen / *hòmen*
jóven / *jóven*
còven / *còven*
màrgen / *màrgen*
òrdèn / *òrdèn*
òrfen / *òrfen*
òrguen / *òrguen*
ràven / *ràven*
tèrmèn / *tèrmèn*
vèrgen / *vèrgen*

2.3 Els demostratius simples (*este*, *esta*, *estos*, *estes*; *eixe*, *eixa*, *eixos*, *eixes*), al costat de les variants reforçades, majoritàries en els escriptors valencians clàssics (*aquest*, *aquesta*, *aquestos* o *aquestes*, *aqueix*, *aqueixa*, *aqueixos*, *aqueixes*).

2.4 Els possessius *meua*, *meues*; *teua*, *teues*; *seua*, *seues*.

2.5 Els numerals *huit*, *dihuit*, *dèssset*, *dènou*, *huitanta*, al costat de les altres variants (com ara *vuit*, *dívuít* i *vuitanta*, vius en alguns parlars valencians septentrionals).

2.6 Les formes verbals incoatives en *-isc*, *-ix* (*patisc*, *patixes*, *patix*, *patixen*; *patisca*, *patisques*, *patisquen*), al costat de les variants en *-eix*, més habituals en els escriptors valencians clàssics (*pateixes*, *pateix*, *pateixen*).

2.7 Els imperfets de subjuntiu en *-ara*, *-era*, *-ira* (*cantara*, *vinguera*, *patira*), al costat de les variants en *-és*, *-ís* (*cantés*, *vingués*, *patís*), vius en alguns parlars valencians septentrionals i de més tradició clàssica.

2.8 Els infinitius *tindre*, *vindre* i *valdre* (i els seus composts, com ara *contindre*, *detindre*, *retindre*; *convindre*, *previndre*, *provindre*; *prevaldre*), al costat de les variants, clàssiques i pròpies d'alguns parlars valencians meridionals, *tenir* i *venir* (i els seus composts).

2.9 Les variants en *-it* d'alguns participis, com a preferibles a les variants en *-ert*: *complit*, *establit*, *oferit*, *omplit*, *reblit*, *sofrit*.

2.10 Els adverbis de temps: *abans/ans*, *adés*, *anít*, *després-ahir*, *després-anít*, *després-demà*, *enguany*, *enjorn*, *hui* (o *avuí*, viu en alguns parlars valencians septentrionals), *prompte*.

2.11 Els adverbis de lloc: *ací*, *avant* («cap *avant*», «d'ara en *avant*»), *arrere* («cap *arrere*», «fer-se *arrere*»).

2.12 La conjunció *mentres* / *mentre*.

2.13 La distinció entre les preposicions *per* / *per a* davant d'infinitiu: «he vingut *per* donar-te el regal» vs. «aquell aparell no aprofitava *per a* fer experiments».

2.14 La possibilitat de distinció entre les construccions *al* + infinitiu i *en* + infinitiu: «*al pujar* per la costera els vérem vindre» vs. «*en voler*, podeu començar».

2.15 L'ús de la preposició *com a* tant en sentit predicatiu com en sentit comparatiu: «*com a* persona és excel·lent», «s'ho menjaven *com a* llops», «obria uns ulls *com a* plats».

desorde
murta
orde

pero *orquestra* (con *r* etimològica) y *tresor* (con *r* patrimonial).

2. Las características morfológicas y sintácticas valencianas

2.1 Los plurales en *-s* de las palabras acabadas en *-sc*, *-st* y *-xt*, propios de la lengua clásica y de una parte de las hablas actuales, al lado de los plurales en *-os*, vivos en algunas de nuestras hablas y cada vez más extendidos, como por ejemplo:

bosc / *bosc*
context / *context*
disc / *disc*
fosc / *fosc*
gust / *gust*
manifest / *manifest*
pretext / *pretext*
text / *text*
trist / *trist*

2.2 Los plurales en *-ns*, clásicos y conservados en la mayor parte de las hablas valencianas, al lado de los plurales en *-s*, algunos de los cuales son ya más generales:

hòmen / *hòmen*
jóven / *jóven*
còven / *còven*
màrgen / *màrgen*
òrdèn / *òrdèn*
òrfen / *òrfen*
òrguen / *òrguen*
ràven / *ràven*
tèrmèn / *tèrmèn*
vèrgen / *vèrgen*

2.3 Los demostrativos simples (*este*, *esta*, *estos*, *estes*; *eixe*, *eixa*, *eixos*, *eixes*), al lado de las variantes reforzadas, mayoritarias en los escritores valencianos clásicos (*aquest*, *aquesta*, *aquestos* o *aquestes*, *aqueix*, *aqueixa*, *aqueixos*, *aqueixes*).

2.4 Los posesivos *meua*, *meues*; *teua*, *teues*; *seua*, *seues*.

2.5 Los numerales *huit*, *dihuit*, *dèssset*, *dènou*, *huitanta*, al lado de las otras variantes (como por ejemplo *vuit*, *dívuít* y *vuitanta*, vius en algunas hablas valencianas septentrionales).

2.6 Las formas verbales incoativas en *-isc*, *-ix* (*patisc*, *patixes*, *patix*, *patixen*; *patisca*, *patisques*, *patisquen*), al lado de las variantes en *-eix*, más habituales en los escritores valencianos clásicos (*pateixes*, *pateix*, *pateixen*).

2.7 Los imperfectos de subjuntivo en *-ara*, *-era*, *-ira* (*cantara*, *vinguera*, *patira*), al lado de las variantes en *-és*, *-ís* (*cantés*, *vingués*, *patís*), vius en algunas hablas valencianas septentrionales y de más tradición clásica.

2.8 Los infinitivos *tindre*, *vindre* y *valdre* (y sus compuestos, como por ejemplo *contindre*, *detindre*, *retindre*; *convindre*, *previndre*, *provindre*; *prevaldre*), al lado de las variantes, clásicas y propias de algunas hablas valencianas meridionales, *tenir* y *venir* (y sus compuestos).

2.9 Las variantes en *-it* de algunos participios, como preferibles a las variantes en *-ert*: *complit*, *establit*, *oferit*, *omplit*, *reblit*, *sofrit*.

2.10 Los adverbios de tiempo: *abans/ans*, *adés*, *anít*, *después-ahir*, *después-anít*, *después-demà*, *enguany*, *enjorn*, *hui* (o *avuí*, vivo en algunas hablas valencianas septentrionales), *prompte*.

2.11 Los adverbios de lugar: *ací*, *avant* («cap *avant*», «d'ara en *avant*»), *arrere* («cap *arrere*», «fer-se *arrere*»).

2.12 La conjunción *mentres* / *mentre*.

2.13 La distinción entre las preposiciones *per* / *per a* delante de infinitivo: «he vingut *per* donar-te el regal» vs. «aquell aparell no aprofitava *per a* fer experiments».

2.14 La posibilidad de distinción entre las construcciones *al* + infinitivo y *en* + infinitivo: «*al pujar* per la costera els vérem vindre» vs. «*en voler*, podeu començar».

2.15 El uso de la preposición *com a* tanto en sentido predicativo como en sentido comparativo: «*com a* persona és excel·lent», «s'ho menjaven *com a* llops», «obria uns ulls *com a* plats».

2.16 La concordança del participi passat amb el pronom acusatiu de tercera persona (eixa cançó, ja *l'he sentida*; aquelles xiques, *les havia vistes* abans), com a construcció preferent.

3. El ric repertori lèxic i fraseològic valencià

3.1 Les paraules vives en els parlars valencians actuals, ja documentades en els nostres escriptors clàssics i en altres texts valencians dels segles XIII al XVI, al costat d'altres sinònims i variants:

acaçar
afanyar-se
alçar
alfals
alfarrassar
alifac
arrapar
bellugar-se
bollir
brull
calça
canella
caragol
castic
corriola
cresol
cudol (clàssic *còdol*)
desfici
eixir
engrunsar-se / gronsar-se
escurar
esmortir
espenta
espentar
espill
fadrí
faena
fardatxo
ferramenta
fesol
foguer
gelar
gesmil (clàssic *gesmir*)
gola
got
granera
llepolia
llibrell
llima
matalaf
melic
muscle
ois
palometa
pigota
pitxer
poal
porga
quemenjar
rabosa
rajola
recialla
replegar / arreplegar
safandria
solsir
tarquim
tocar (a la porta)
tòs
torcar
trellat
verdader
vesprada

2.16 La concordancia del participio pasado con el pronombre acusativo de tercera persona (eixa cançó, ja *l'he sentida*; aquelles xiques, *les havia vistes* abans), como construcción preferente.

3. El rico repertorio léxico y fraseológico valenciano

3.1 Las palabras vivas en las hablas valencianas actuales, ya documentadas en nuestros escritores clásicos y en otros textos valencianos de los siglos XIII al XVI, al lado de otros sinónimos y variantes:

acaçar
afanyar-se
alçar
alfals
alfarrassar
alifac
arrapar
bellugar-se
bollir
brull
calça
canella
caragol
castic
corriola
cresol
cudol (clàssic *còdol*)
desfici
eixir
engrunsar-se / gronsar-se
escurar
esmortir
espenta
espentar
espill
fadrí
faena
fardatxo
ferramenta
fesol
foguer
gelar
gesmil (clàssic *gesmir*)
gola
got
granera
llepolia
llibrell
llima
matalaf
melic
muscle
ois
palometa
pigota
pitxer
poal
porga
quemenjar
rabosa
rajola
recialla
replegar / arreplegar
safandria
solsir
tarquim
tocar (a la porta)
tòs
torcar
trellat
verdader
vesprada

vidriola
xafar
xàrcia
xic
xiquet
xufa
xulla

3.2 Les parelles de variants o de sinònims, vius en els parlars valencians actuals, ja documentats en la llengua clàssica, al costat d'altres variants i sinònims:

afonar / esfondrar
arrel / raül
arribar / aplegar
bescoll / clatell (clàssic clotell)
calfar / escalfar
capell / barret
conrear / cultivar
dacsà / panís
defendre / defensar
endemà / sendemà
estrela (clàssic estela) / estel
gemecar / gemegar
unflar / inflar
mamprendre / emprendre
oroneta / oronella
parèixer / semblar
purna / espurna
rent / llevat
roig / vermell
sacsar / sacsejar

3.3 Les parelles de variants o de sinònims, documentats en texts valencians medievals, dels quals els primers predominen en valencià general i els segons alternen amb aquells en els registres formals:

alacrà / escorpí
albelló / claveguera
amprar / manllevar
arena / sorra
corder / anyell
escaló / graó
juí / judici
llanda / llauna
mitat / meitat
perjuí / perjudici
prejuí / perjudici
servici / servei

3.4 Les parelles de variants o de sinònims vius en els parlars valencians actuals, el primer dels quals ja apareix documentat en el període clàssic:

acatxar-se / ajupir-se
agafar / agarrar
avalotar / escarotar
escopir / escopinjar
mànega / màniga
renyó / ronyó

3.5 Les paraules vives en els parlars actuals, no documentades en texts dels segles XIII al XVI, que en alguns registres alternen amb les variants o els sinònims usats pels nostres escriptors clàssics:

coentor / coïssor
corfa / escorça
gasto / despesa
*iaio / avi
quadro / quadre
xicotet / petit

vidriola
xafar
xàrcia
xic
xiquet
xufa
xulla

3.2 Las parejas de variantes o de sinónimos, vivos en hablas valencianas actuales, ya documentados en la lengua clásica, al lado de otras variantes y sinónimos:

afonar / esfondrar
arrel / raül
arribar / aplegar
bescoll / clatell (clàssic clotell)
calfar / escalfar
capell / barret
conrear / cultivar
dacsà / panís
defendre / defensar
endemà / sendemà
estrela (clàssic estela) / estel
gemecar / gemegar
unflar / inflar
mamprendre / emprendre
oroneta / oronella
parèixer / semblar
purna / espurna
rent / llevat
roig / vermell
sacsar / sacsejar

3.3 Las parejas de variantes o de sinónimos, documentados en textos valencianos medievales, de los que los primeros predominan en valenciano general y los segundos alternan con aquellos en los registros formales:

alacrà / escorpí
albelló / claveguera
amprar / manllevar
arena / sorra
corder / anyell
escaló / graó
juí / judici
llanda / llauna
mitat / meitat
perjuí / perjudici
prejuí / perjudici
servici / servei

3.4 Las parejas de variantes o de sinónimos vivos en las hablas valencianas actuales, el primero de los cuales ya aparece documentado en el periodo clásico:

acatxar-se / ajupir-se
agafar / agarrar
avalotar / escarotar
escopir / escopinjar
mànega / màniga
renyó / ronyó

3.5 Las palabras vivas en las hablas actuales, no documentadas en textos de los siglos XIII al XVI, que en algunos registros alternan con las variantes o los sinónimos usados por nuestros escritores clásicos:

coentor / coïssor
corfa / escorça
gasto / despesa
*iaio / avi
quadro / quadre
xicotet / petit

3.6 Les innovacions del valencià modern (al costat d'altres sinònims i variants):

amollar
bigot
**boçar / vomitar*
bonegar
botella
**botijós / tartamut*
calceí
catxerulo
clòtxina / musclo
cosquerelles
**desficaci*
desgel
desnugar
**dessubstanciat*
**destarifat*
**destrellat*
**desvanit*
encanar-se
escabussar
escabussó
escopinyada
joguèt
jupetí
milotxa
monyica
nuc
nugar
pallola
pitèra
poregós
prunyó
puntelló
reballar
regallar
rogle
roín
rua (de pa)
**tararot*
tomaca
**tromptellot*
voladoret

3.7 Les paraules vives en els nostres parlars i documentades en l'època clàssica, que conviuen amb neologismes o paraules preses d'altres llengües però ja naturalitzades en valencià:

desplegar / desenrotllar / desenvolupar
fumeral / ximenera
sotssecretari / subsecretari / vicesecretari
vacacions / vacances

3.8 Les unitats fraseològiques, generalment pròpies de la comunicació oral espontània:

a estall
a soles
a tothora
al remat
bona cosa
donar pena
fer ois
fer parlar
fer pena
fer rogle
més aïna / més aïnes
ser oli en un cresol
tindre seguida
tirar (traure) el lleu
traure trellat

3.6 Las innovaciones del valenciano moderno (al lado de otros sinónimos y variantes):

amollar
bigot
**boçar / vomitar*
bonegar
botella
**botijós / tartamut*
calceí
catxerulo
clòtxina / musclo
cosquerelles
**desficaci*
desgel
desnugar
**dessubstanciat*
**destarifat*
**destrellat*
**desvanit*
encanar-se
escabussar
escabussó
escopinyada
joguèt
jupetí
milotxa
monyica
nuc
nugar
pallola
pitèra
poregós
prunyó
puntelló
reballar
regallar
rogle
roín
rua (de pa)
**tararot*
tomaca
**tromptellot*
voladoret

3.7 Las palabras vivas en nuestras hablas y documentadas en la época clásica, que conviven con neologismos o palabras tomadas de otras lenguas pero ya naturalizadas en valenciano:

desplegar / desenrotllar / desenvolupar
fumeral / ximenera
sotssecretari / subsecretari / vicesecretari
vacacions / vacances

3.8 Las unidades fraseológicas, generalmente propias de la comunicación oral espontánea:

a estall
a soles
a tothora
al remat
bona cosa
donar pena
fer ois
fer parlar
fer pena
fer rogle
més aïna / més aïnes
ser oli en un cresol
tindre seguida
tirar (traure) el lleu
traure trellat

I, atés el que assenyala l'article 26 de la Llei 7/1998, el Ple determina que el present text es publiqui íntegrament en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*. Així mateix, encomana a la Presidència que comuniqui este dictamen al conseller de Cultura i Educació de la Generalitat Valenciana.

La presidenta,

Ascensió Figueres Górriz
València, 31 de maig del 2002

II. AUTORITATS I PERSONAL

b) OFERTES D'OCUPACIÓ PÚBLICA, OPOSICIONS I CONCURSOS

1. Administració territorial de la Generalitat Valenciana

Conselleria de Cultura i Educació

CORRECCIÓ d'errors de la Resolució de 19 de juny de 2002, de la Conselleria de Cultura i Educació, per la qual s'aproven les llistes definitives d'aspirants admesos i exclosos per a participar en el concurs oposició per a ingrés en el cos de mestres i en el procediment per a l'adquisició de noves especialitats, convocats per Orde de 8 de maig de 2002, de la Conselleria de Cultura i Educació. [2002/X6777]

Advertit error en la resolució mencionada, publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* núm. 4.274, de 19 de juny de 2002, se'n procedix a la rectificació de la manera següent:

En el text en valencià de l'esmentada resolució, en l'apartat segon, on diu:

«Segon. Convocar els aspirants admesos per a participar en el concurs oposició per a ingrés en el cos de mestres, davant els corresponents tribunals, segons l'especialitat i la província d'examen que figuren en la llista definitiva d'admesos i exclosos per a la realització de la prova escrita de la fase d'oposició, el dia 25 de juny de 2002, a l'hora i als llocs que es relacionen en l'annex II de la present resolució»; ha de dir: «Segon. Convocar els aspirants admesos per a participar en el concurs oposició per a ingrés en el cos de mestres, que estiguen exempts o superen la prova de coneixements dels dos idiomes oficials de la Comunitat Valenciana, davant els corresponents tribunals, segons l'especialitat i la província d'examen que figuren en la llista definitiva d'admesos i exclosos per a la realització de la prova escrita de la fase d'oposició, el dia 25 de juny de 2002, a les 16.00 hores als llocs que es relacionen en l'annex II de la present resolució».

En el text en valencià de l'esmentada resolució, en l'apartat quart, on diu:

«Quart. Convocar els aspirants admesos per a participar en el procediment per a l'adquisició de noves especialitats davant els corresponents tribunals, segons l'especialitat i la província d'examen que figuren en la llista definitiva d'admesos i exclosos, el dia 25 de juny de 2002, a l'hora i als llocs que es relacionen en l'annex II de la present resolució»; ha de dir: «Quart. Convocar els aspirants admesos per a participar en el procediment per a l'adquisició de noves especialitats davant els corresponents tribunals, segons l'especialitat i la província d'examen que figuren en la llista definitiva d'admesos i exclosos, el dia 25 de juny de 2002, a les 16.00 hores als llocs que es relacionen en l'annex II de la present resolució».

Y, de conformidad con lo señalado en el artículo 26 de la Ley 7/1998, el Pleno determina que el presente texto se publique íntegramente en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*. Asimismo, encomienda a la Presidencia que comuniqui este dictamen al conseller de Cultura y Educación de la Generalitat Valenciana.

La presidenta,

Ascensió Figueres Górriz
Valencia, 31 de mayo de 2002

II. AUTORIDADES Y PERSONAL

b) OFERTAS DE EMPLEO PÚBLICO, OPOSICIONES Y CONCURSOS

1. Administración territorial de la Generalitat Valenciana

Conselleria de Cultura y Educación

CORRECCIÓN de errores de la resolución de 19 de junio de 2002, de la Conselleria de Cultura y Educación, por la que se declaran aprobadas las listas definitivas de aspirantes admitidos y excluidos en el cuerpo de maestros y procedimiento para la adquisición de nuevas especialidades, convocados por Orden de 8 de mayo de 2002, de la Conselleria de Cultura y Educación. [2002/X6777]

Advertido error en la Resolución citada, publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* núm. 4.274, de 19 de junio de 2002, se procede a su rectificación de la siguiente manera:

En el texto en valenciano de la citada resolución en el apartado segundo, donde dice:

«Segon. Convocar els aspirants admesos per a participar en el concurs oposició per a ingrés en el cos de mestres, davant els corresponents tribunals, segons l'especialitat i la província d'examen que figuren en la llista definitiva d'admesos i exclosos per a la realització de la prova escrita de la fase d'oposició, el dia 25 de juny de 2002, a l'hora i als llocs que es relacionen en l'annex II de la present resolució»; debe decir: «Segon. Convocar els aspirants admesos per a participar en el concurs oposició per a ingrés en el cos de mestres, que estiguen exempts o superen la prova de coneixements dels dos idiomes oficials de la Comunitat Valenciana, davant els corresponents tribunals, segons l'especialitat i la província d'examen que figuren en la llista definitiva d'admesos i exclosos per a la realització de la prova escrita de la fase d'oposició, el dia 25 de juny de 2002, a les 16.00 hores als llocs que es relacionen en l'annex II de la present resolució».

En el texto en valenciano de la citada resolución en el apartado cuarto, donde dice:

«Quart. Convocar els aspirants admesos per a participar en el procediment per a l'adquisició de noves especialitats davant els corresponents tribunals, segons l'especialitat i la província d'examen que figuren en la llista definitiva d'admesos i exclosos, el dia 25 de juny de 2002, a l'hora i als llocs que es relacionen en l'annex II de la present resolució»; debe decir: «Quart. Convocar els aspirants admesos per a participar en el procediment per a l'adquisició de noves especialitats davant els corresponents tribunals, segons l'especialitat i la província d'examen que figuren en la llista definitiva d'admesos i exclosos, el dia 25 de juny de 2002, a les 16.00 hores als llocs que es relacionen en l'annex II de la present resolució».